

גליון מס' 188
פרשת שלח
כ"ד סיון תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

"והיה לכם לציצית וראיתם אותי"

ב"משנה ברורה" (כה, ז) מובא בשם הקדמונים: כל המעביר ציצית על עינו כשקורא פר' ציצית, מובטח שלא יבא לידי סימוי עיניים. וה"חרדים" מנה בין המצוות התלויות בעיניים, להעביר הציצית על העיניים. והנה מעניין הדבר שלא מצינו דוגמת ענין זה בשאר מצוות. אומנם גם בתפילין ממשמשים ומנשקים בשעת אמירת "וקשרתם לאות", אך זה כדי למנוע הסח הדעת, ואילו במזוזה אין מעבירים היד על המזוזה באמירת "וכתבתם על מזוזות ביתך". מהי א"כ מעלת העברת הציציות על העיניים? יש לבאר עניין זה בדרך מוסר, כי הנה דור המדבר נענשו במספר הימים אשר תרו את הארץ "יום לשנה יום לשנה", והמפרשים מקשים: הרי חטאם לא היה בכך שתרו את הארץ, שהרי לשם כך נשלחו, אלא חטאם היה הוצאת דיבת הארץ רעה, ואם כן למה נענשו כמספר הימים אשר תרו? ומתוך רבי שלמה קלוגר זצ"ל, שהגורם להוצאת הדיבה על הארץ היה האופן שבו ראו את הארץ, שלא ידעו כיצד להסתכל על ארץ ישראל ולפרש נכון מראה עיניהם, כי אמנם ראו ארץ אוכלת יושביה ונפילים בני ענק, אך הם לא השכילו לרדת לעומקו של עניין, שהרי הקדוש ברוך הוא טרד את הכנענים באבלם כדי שלא יבחינו בהם, ולכן נענשו במידה כנגד מידה כמספר הימים שתרו וראו בצורה לא נכונה את הארץ. אם כן כמו שהזכירו כלב ויהושע את העם שלא להתפתות לעצת המרגלים אלא לראות בעין נכונה את טוב הארץ, כך מצווה התורה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", שלא להתפתות אחר משאות שווא ומדוחים של העולם הזה. לא להסתכל בקנקן ובברק הנוצץ ממנו, אלא במה שיש בו. והעצה לכך היא "וראיתם אותו וזכרתם... ולא תתורו". פתילי הציצית מכוונים כנגד תר"ג המצוות, ומזכירים לראות את העולם בצורה נכונה, ולהבין ש"כל מה שיחשבוהו בני האדם לטוב, אינו אלא הבל ושווא נתעה" (מסילת ישרים א).

האון מוילנא

"וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר" (ד, יז)
על פסוק זה התגלו לגאון מוילנא 2260 פירושים לביל הסדר של פסח
כך סיפר תלמידו רבי חיים מוולאזין זצ"ל בהקדמת ספר 'ספרא דציניעותא' עם פירוש רבו הגר"א זצ"ל, וזה לשונו: "והתבונן נפלאות מאחת מהנה, שפעם אחד ביום ראשון של פסח ישבו לפניו שני תלמידים מתלמידי החשובים, ומאשר היו יודעים זה דרכו בקדש מעולם הפלגת שמחתו וחדוות ה' מעוזו, אשר היה שש ושמח ביום טוב כמצווה עלינו בתורתו יתברך שמו אשר היה להפליא, וכאשר ראו אז שאין שמחתו במילואו וטובו כל כך כהרגלו, שאלו פיו הקדוש על זה ולא רצה להשיב, והפצירו בו מאד, לא יכול להתאפק, אמר: מוכרחני גלות לכם מה שאין דרכי מעולם בזה, לקיים מה שכתוב (משלי י"ב, כ"ה) 'דאגה בלב איש ישיחנה', כי בזו הלילה בא אלי אליהו וגילה לי עניינים וחיידושים נוראים אין חקר בשם י"ב על הפסוק "עלו זה בנגב".

בעמדי בבוקר מרוב הפלגת השמחה לא יכולתי להתאפק והרהרתי בהם קודם ברכת התורה, ונעשיתי שהתעלמו ממני ואינם [והוא לפי שיטתו בשו"ע שגם ההרהור בדברי תורה נאסר קודם ברכת התורה]. ונחמוהו וברכו לו: השם יתברך יחזיר לרבינו את אבדתו. ואחר זמן מה שאלו אחד מהם אם כבר הוחזרה לו אבדתו, והשיב: ברוך ה' שנתגלו לי שנית, והמה עשרים ושתיים מאות וששים [2260] אופנים, וכאשר ידעתי מפני מה נתעלמו ממני, כן אני יודע מפני מה נתגלו לי שנית. ואמר לו: שבאופן אחד מהם אני יודע כוחות כל הבריות וכל אבר מה ענינו. (אוצר פלאות התורה).

זמני הדלקת נרות:

פרשת שלח

כניסת השבת

19:24

צאת השבת

20:26

ר"ת 20:57

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

להערות/להארות ולכל שאלה-

הרב שלמה בצרי: 055-6771015

מעלותיה וסגולותיה של מצות ציצית: מעלה עצומה משיג האדם בקיום מצות ציצית, שנחשב לו כאילו קיים את כל המצוות כולן! והטעם מכיוון שהאדם יכול לפטור עצמו ממצות ציצית, על ידי שימנע מללבוש בגד של ארבע כנפות, וכשאינו עושה כן, אלא מכניס עצמו בחיוב זה ולובש בגד של ארבע כנפות כדי להתחייב בציצית, הרי זו הוכחה עצומה על רצונו לשמור ולקיים גם את המצוות שאין באפשרותו לקיים. (ה"פנים יפות" פרשת שלח, ד"ה ועשו). וזהו שאמרו במדרש: "כל המקיים מצות ציצית – מעלים עליו כאילו קיים כל המצוות כולן". (ספרי במדבר, פרשת שלח, פסקא קטו)

טלית נאה כשכר מצות ציצית: מובא בגמרא (שבת כג:), כי הזהיר בציצית – זוכה לטלית נאה, ביאר הריב"ן, כי שכר זה הוא במידה כנגד מידה, מכיון שהאדם נזהר במצוה התלויה בבגד – על כן הוא מקבל את שכרו בבגד נאה!

ריבוי עבדים לעתיד לבוא: אומרת הגמרא (מסכת שבת לב:), אמר ריש לקיש: כל הזהיר בציצית זוכה ומשמשין לו שני אלפים ושמונה מאות עבדים, שנאמר (זכריה ח, כג): 'כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם' וביאר רבנו בחיי (במדבר טו, לח) בחשבון זה, כי בעולם יש שבעים אומות ועשרה אנשים מכל אומה, כפול שבעים אומות, הרי זה שבע מאות איש בכל כנף. ושבע מאות איש כפול ארבע, כנגד ארבע כנפות, הרי זה אלפיים ושמונה מאות!

ביאור נפלא מובא בספר "עמק המלך" (שער ה, פרק כ). מדוע ירצו הגויים להיות עבדים לישראל? הציצית היא אור מקיף ואין לחיצונים חלק בו, ולכן אפשר ליכנס בו לבית הכסא ואיננו מקבל טומאה, ועל כן, כאשר יבוא המשיח, תיפול יראה וחרדה גדולה על הגויים כולם, ורעד יאחזמו מאימת מלאכי החבלה, הרוחות והמזיקים. ואז יבואו כל הגויים ויחזיקו "בכנף איש יהודי", לקבל חלק במצות הציצית – כדי שעל ידי כך ישתמרו מפני מלאכי החבלה ומפני המזיקים. והיאך היא לבני אומות העולם חלק במצות ציצית? רק על ידי שיהפכו לעבדים לבני ישראל!

שמירת המלאכים בזכות מצות ציצית: הנזהר במצות ציצית ויוצא מביתו כשהוא מעוטף בציצית, זוכה לשמירה עצומה ונוראה, כפי שמובא בזהר הקדוש (רות זוהר חדש חלק ב, דף מב, ב, המובא ב"שפתי כהן" ויקרא יט, יט): אמר רבי נהוראי: הריני מעיד על מי שיוצא משער ביתו בעיטוף של מצוה ותפילין בראשו, שבשעה שהוא יוצא בין שני שערים – מזדמנת השכינה עליו, ושני המלאכים שעומדים עליו, אחד מימינו ואחד משמאלו, כולם מלווים אותו עד בית הכנסת ומברכים אותו. ויש מלאך מקטרג אחד שעומד לפני פתחי בתי בני האדם, הרי הוא הולך אחריהם, ועל כורחו הרי הוא משיב ואומר "אמן". ומסיים ה"שפתי כהן": "זהו 'לדרתם', רוצה לומר, אותו שהוא יושב על פתח דירתם יהיה לכם, אחר שהיה קטיגור יהיה סניגור זהו 'והיה לכם לציצית' בגימטריא 'כתר', מי שהיה תר"ך – שהיה מגרש הסניגור והיה 'כרת' – יהפך ל'כתר'!".

הבטה תמידית בציצית – סגולה להינצל מכל חטא: כתב מהר"ח ו' ב"פרי עץ חיים" (שער הציצית, פרק ו), כי בהבטה בציצית טמונה סגולה רוחנית

עצומה, כשאומר 'וראי אתם אותו' וכו'. אמנם גם כן צריך להסתכל כל יום וכל שעה, כמו שכתוב: 'וראי אתם אותו', והוא תועלת גדול אל הנשמה – כדי שלא יזדמן חטא על ידו, וגם כדי להשיג הוא תועלת גדול".

הצלה ממיטה בזכות מצות ציצית: במדרש הגדול (משנת רבי אליעזר, פרשה יד:): "רבי יהודה ברבי שלום אומר: גדולה היא הציצית שהיא מצלת מן המיטה, שהרי שאול היה רודף אחרי דוד והיה מותר לדוד להרגו, אלא שהיה זהיר בציצית. בזכות הציצית ניצלו חנניה מישאל ועזריה מתוך כבשן האש". ומוסיף ומונה עוד שלוש טובות: "בזכות הציצית האויבים כלים. בזכות הציצית הצדיקים נהנים מזיו השכינה. בזכות הציצית הקדוש ברוך הוא מזריח את האור לצדיקים לעתיד לבוא".

סגולה להינצל מכאב שיניים: ב"ספר זכירה" (דף ה, ב, ענין ציצית), כאשר אדם מברך על הציצית ואומר: "להתעטף בציצית", יכוון בראשי תיבות אלו, שהן אותיות ל' ב', וזו היא סגולה להינצל מכאבי שיניים. כמנין שיני האדם שהוא שלושים ושתים.

סגולה להינצל מעיוורון: בספר "מצת שמורים" (דף כה, א), כתבו הקדמונים, שכל המעביר ציציותיו על עינו כשהוא קורא פרשת ציצית, יהא מובטח שלא יבוא לידי סימוי עינים!".

סגולה להבנת התורה ולרוח הקודש על הקטנים: סגולה עצומה ונפלאה (השל"ה הלכות ציצית), מעלה עצומה ונשגבה בהלבשת ציצית לילד מקטנותו, כאשר בכך הוא זוכה לנשמה גבוהה, לרוח הקודש, ולהבנת התורה!

הבטה בציצית מקרבת את הגאולה: מובא בספר "קב הישר" (פרק מה) "קבלה היא בידי מן אנשי מעשה, שאם היו יושבים בטלים מן המצוות היו ממשמשים בציצית והיו מסתכלין בהן, כי ההסתכלות בציצית היא ענין גדול ותקומה לשכינה בגלות!".

ציצית כסגולה להיפקד בבנים: זהירות במצות ציצית הינה סגולה גדולה ועצומה להיפקד בבנים זכרים. מובא בספר "בן יהודע" (בבא בתרא קיט, ב), כי הנה, בציצית יש ארבע כנפות, ובכל כנף יש עשרים ושישה כריכות. יחד עולה הכל למנין מאה וארבע, שהוא פעמיים "בן". והרי זה רמז לסגולת הציצית לבנים!

ומובא על זה מעשה באחותו של הגאון רבי ישראל יצחק רייזמן שכעבור כמה שנים מנישואיה טרם נפקדה בפרי בטן. בצר לה עלתה האשה אל ביתו של הגאון בעל "תורת חסד" מלובלין וביקשה ממנו סגולה להיפקד בבנים.

האזין ה"תורת חסד" לצרתה ואמר: "זאת עשי, תתפרי טלית, ותבקשי מבעלך שיקשור בה את הציציות, ואחר כך תתני לי את הטלית".

עשו בני הזוג כדבריו. האשה תפרה טלית, ובעלה קשר את הציציות, וכאשר היתה הטלית מוכנה מסרוה לידיו של ה"תורת חסד". וכעבור שנה כבר חבקו בני הזוג בן זכר, לאושרם ולשמחת כל מכריהם וקרוביהם... (כרם חמד פרשת שלח, דף רא, ב).

הבטה בציצית כסגולה להינצל מן הכעס: סגולה מופלאה להינצל מן הכעס, הינה הבטה בחוטי הציצית, כפי שכותב ה"קב הישר" (פרק פה), ובענין זה מוסיף השל"ה הקדוש רמז נפלא, כי המילה "כנף" עולה בגימטריא כמנין המילה "כעס", ללמדך שכנף הציצית עומד כנגד הכעס, ובכוחה לבטלו.

מספרת הגמרא במסכת מנחות (מז, א): מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצית, שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ארבע מאות זהובים בשכרה, שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן.

כשהגיע זמנו, בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה: "אותו אדם ששיגר לך ארבע מאות זהובים בא וישב על הפתח", אמרה היא: "יכנס". נכנס. הציעה לו שבע מיטות, שש של כסף ואחת של זהב, ובין כל אחת ואחת סולם של כסף ועליונה של זהב.

עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערומה, ואף הוא עלה לישב ערום כנגדה, באו ארבע ציציותיו וטפחו לו על פניו, נשמט וישב לו על גבי קרקע, ואף היא נשמטה וישבה על גבי קרקע.

אמרה לו: "גפה של רומי [לשון שבועה], שאיני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראית בי!"

אמר לה: "העבודה [לשון שבועה], שלא ראיתי אשה יפה כמותך, אלא מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה, וכתוב בה (במדבר טו, מא): 'אני ה' אלהיכם' שתי פעמים, אני הוא שעתיד ליפרע ואני הוא שעתיד לשלם שכר, עכשיו נדמו עלי כארבעה עדים!"

אמרה לו: "העבודה איני מניחתך עד שתאמר לי מה שמך, ומה שם עירך, ומה שם רבך, ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה", כתב ונתן בידה. עמדה וחילקה כל נכסיה, שליש למלכות ושליש לעניים ושליש נטלה בידה, חוץ מאותן מצעות, ובאת לבית מדרשו של רבי חייא.

אמרה לו: "רבי, צוה עלי ויעשוני גיורת". אמר לה: "בתי, שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים?" הוציאה כתב מידה ונתנה לו [וסיפרה לו כל המאורע, שלשם שמים היא מתגיירת, לפי ששמעה נס גדול של חומר מצוות, שטפחו לו ארבע ציציות על פניו. רש"י], אמר לה: "לכי זכי במקחך", והגמרא מסיימת: "אותן מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר".

וכאשר נתבונן נמצא, כי ממעשה זה עולה מוסר גדול על כוחה של הציצית, שהרי אותו תלמיד לא נפל ברשת היצר במפתיע ובאופן פתאומי, אלא הכין עצמו לדבר עבירה במשך זמן רב. הוא שיגר לה ארבע מאות זהובים, המתין לה עד שתקבע לו זמן, ולבסוף עשה את כל הדרך אליה עד למקומה מעבר לים.

במשך כל אותו זמן לא נרתע התלמיד לאחוריו ולא חזר בו ממחשבותיו הרעות. הוא היה אדוק ברצונו לחטוא והרהורי תשובה – גם אם חלפו במוחו – לא הניאוהו ממעשיו בפועל. ועל כל זאת, כאשר עלה וישב כנגדה, בשלב הקרוב ביותר למעשה העבירה בפועל, נרתע ונזדעזע וחזר לאחוריו! הכי צד? בכוח מצות הציצית! (מתוך הספר הנפלא שיחת יצחק על התורה לאחי המקובל הגאון רבי יצחק בצרי שליט"א)

חלומו המופלא של רבי ציון ביתאן

המעשה הנורא הבא מובא בספר "זרע אברהם" (שער הצדיקים, סוף סימן ה), על הרב הגאון רבי ציון ביתאן זצ"ל, נכדו של הגאון הראב"ד רבי נסים ביתאן זצ"ל.

פעם נפל רבי ציון למשכב ומצבו הידרדר מיום אל יום. רופאים מומחים הוזעקו אל מיטתו אולם כולם הרימו ידיהם בייאוש. לא היתה ברשותם שום תרופה למחלתו המסתורית של הרב.

כאשר היה כבר רבי ציון בשערי מוות, רחמנא ליצלן, הוזעק אל מיטתו רופא מומחה ומפורסם ביותר. הרופא בדק את החולה ארוכות, בעוד

בני המשפחה עומדים מאחור, שפתותיהם נושאות תפילה לשלומו של החולה.

לבסוף הרים הרופא את עיניו ואמר: "שמעו נא, איני מוצא כעת שום מזרז למחלתו של החולה. אם ישרוד את הלילה, יתכן שאצליח למצוא בבוקר תרופה כלשהי שתקל את מחלתו..."

הרופא עזב את הבית ועיניו של רבי ציון נעצמו. הוא שקע בשינה עמוקה, בעוד בני הבית מזילים דמעות כמים לרפואתו.

ואז, למחרת בבוקר, ארע הדבר. רבי ציון פקח את עיניו אך בקושי וביקש מרעייתו ומבני ביתו להתקרב אל מיטתו.

"שמעו נא את החלום הזה אשר חלמתי", פתח ואמר, "בחלומי ראיתי את סבי, הגאון הגדול רבי נסים ביתאן, כשהוא ניצב כנגדי ואומר לי כך: דע לך, כי ציציותיך פסולות!"

"אנא", ביקש החולה מבני הבית, "בדקו את הציציות שלי, כי יתכן שבכך נעוצה רפואתי".

מיהרו בני הבית לעשות כדבריו ולחדתם מצאו כי אכן, הטלית קטן שלגופו פסולה! הם מיהרו להחליפה בטלית קטן כשרה, והנס התרחש במהירות. בתוך כמה שעות התייצב מצבו של רבי ציון, ומשעה לשעה הלך מצבו והשתפר, עד שכעבור כמה ימים כבר קם ממיטת חוליו והתהלך על רגליו כשהוא בריא ושלם!

מדוע נמנעו הפולנים מלירות למוות ברבי ישעיה?

המעשה הבא, כפי שסיפרו בעל המעשה, רבי ישעיה דוב חטובסקי זצ"ל, מובא ב"בית ישראל" (חלק שמיני, עמוד לד).

היה זה בזמן מלחמת העולם, כאשר סכנת מוות ריחפה בעיקר על יושבי הערים הסמוכות לגבול. תושבי ערי הספר היו קרוב להפצצות ולהפגזות משני הצדדים, ומשום כך נסו רבים מהם ליערות, למצוא מחסה ומקלט עד יעבור זעם.

גם רבי ישעיה יצא ליער, יחד עם אשתו ועם שני ילדיהם. בני המשפחה לקחו אתם רק כמה מטלטלים ועז, להשקות מחלבה את הילדים הרכים. אולם החלב לא סיפק את צורכי הילדים באופן מלא. באחד הימים לשהותם של בני המשפחה ביער החל אחד הילדים לבכות, כי הוא צמא עד מאוד. החלב שנתנה העז באותו יום כבר אזל, ולאבי המשפחה לא נותרה ברירה. הוא נטל כד ריק בידו ויצא לתור אחר מעיין מים.

ואז, בעודו משוטט בין העצים, צצו מולו שלושה חיילים פולנים, עטויי מעילי פרווה ורובים שלופים בידיהם.

החיילים הפולנים, שהיו בטוחים כי רבי ישעיה אינו אלא מרגל רוסי, לא הססו יותר מדי. הם כיוונו את קני הרובים לעברו ולחצו על ההדק. רבי ישעיה, מבוהל עד מוות, התמוטט ארצה, ואך בנס לא פגעו בו כדוריהם של הפולנים.

החיילים כיתפו את נשקיהם והתקרבו לעברו, לוודא כי הוא מת, וכאשר ראו כי רבי ישעיה חי הורו לו לפשוט את בגדיו, במטרה לשלול אותם לעצמם ואחר לירות בו למוות.

בידים רועדות פשט רבי ישעיה את מעילו. ואז, כאשר נגלתה הציצית תחת המעיל, קרא מפקדם של החיילים: "עזבו אותו! הוא אינו בולשביק! הוא יהודי! ראו, הוא לובש את הבגד המיוחד של היהודים, בגד ולו חוטים בקצותיו!"

וכך, בזכות הציצית, ניצל רבי ישעיה ממוות בטוח...

תיקון הנפטרים

שתיקון המקובל האלקי הבינו יהודה פתאיה זיע"א

"ותיקון זה מועיל מאד לתיקון הנפטרים והנפטרות להעלות נשמתם למעלה למעלה ולהצילם מדין גיהנם"

התיקון ייערך בעז"ה

בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף" על ידי אברכי המולל "ברכת חיים"

ביום ראשון כ"ו סיון (6/6/21) בשעה 15:00

חשוב לבוא ולהשתתף בתיקון! ניתן למסור את שמות הנפטרים:

הגב' טליה אהרן (ווצאפ) - 054-7871871

הרב משה אלקיים - 054-8540434

שיעור תורה מידי יום רביעי | 20:00
בית פה רך ברחוב ברדיצ'בסקי 15 גבעתיים

תפילה למען כלל ישראל בציונו של יהודה בן יעקב

צעירי גבעתיים מתברכים במעונו של האמון המקובל הרב דוד בצרי שליט"א

שיעורי תורה ומפגשים לצעירים מידי מוצאי שבת | 20:30
בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף" גבעתיים

יעמדו על הברכה

שמות: לעילוי נשמת: ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח תמוז תש"פ שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטר ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה	שמות: לעילוי נשמת: הרבנית צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה	שמות: לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פנינה בת בלנקה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה	שמות: לעילוי נשמת: הרב חיים אבישלום בן בלנקה זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה	שמות: לעילוי נשמת: לרפואה שלימה: אידית דובה בת אלקה רות הי"ו

להנצחות ולהקדשות במייל: b5448622@gmail.com
ב-sms: 054-4843340